בס"ד

יום ג', ח' בטבת תשנ"ח (6 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

היום, נשלם תרגום התורה - תרגום השבעים (Septuagint) ליוונית. ולפי המסופר בתלמוד, נלבזלצה אחד ישראל 500 פרסה על 500 פרסה.

ה'ה יום לה קשה לישראל מאד. ואם כי ישראל רואו באותו יום לם את מעשה ה' (שהתרגום ה'ה אחיד) כי נורא הוא, - את כל אשר עושה ה' עם עמו ועם תבמ"ו שעומד את כל צרותיהם מלכך, וה'ה הדבר הזה לפלאו בעיני הגו"ם ותכמ"הם - אעפ"כ ה'ה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל (!), ובלשון מגילת תענית:

"ובאותך באו לעולם 3 ימים".

מעל למה הדבר דומה? לאריה שניצוד וכלאוהו בסוהר. קורם שנכלאו ה'ז הכל יראים מפניו ובורחים. אבשיו הכל באים ומציצים בו ואומרים: היכן תקורתו של זה?

כך התורה, כל זמן שהיו נתונה ביד ישראל ומתפרשת ע"י תכמ"ו בלשונה, לשון הקודש, הכל תרכים מפניה ומתיראים להטיל בה דופי. וכיון שכלאו את התורה בתרגום יוון - באילו ניטלה יראתה ממנה וכל הרופה - בא ומציץ בה; וכל הרוצה לפתוח בא ופותח.

ולפיכך, ימי תכ"ל מאורע לה ליום שנעשה בו העיגל - שכשם שהעגל לא ה'ה בו ממש ולבדין תשבותו למשל, כך אין בתרגום ממשה של תורה; ואעפ"כ כל הגו"ם שרואים אותו מדמים בנפשם שבבר יודעים את התורה, ואומרים על התרגום: לאת התורה והרי כבר ידענוה.

וזה שאמרו תכ"ל: "ובאותך באו לעולם 3 ימים" - אפשר שרמזו בכך שעם חשבת היום הזה, יום ח' בטבת, כבר נתמלאו שלושה ימים של חשבה שבאים רבועים בתורה לה, והם - שני, חמישי ושישי בשבת.

ובדורנו - היום לבני 3 שנים (תשנ"ה - 1994) קבלו רבין ופרס יחד עם הוש המרבחים את פרס הנובל לשלום (!).

יום נעים!